

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/44/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7625010063
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Sojka, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7625010063.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Sojku, PhD. a sudcov JUDr. Miroslava Osifa a JUDr. Mareka Dudíka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. mája 2025, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr.zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 18.3.2025 sp.zn. 1T/13/2025 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného A. B. za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr.zák. účinného od 6.8.2024 a z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr.zák. účinného od 6.8.2024 na tom skutkovom základe, že

v bode 1/

dňa 1. mája 2024 v čase okolo 01.00 h na adrese C. XX, D. E. F. G., vstúpil bez súhlasu a vedomia oprávnenej osoby H. I. I. cez uzamknutú bránku oplotenia, v ktorej sa nachádzal kľúč z vnútornej strany, pomocou ktorého si otvoril bránku, na pozemok rodinného domu, cez ktorý prešiel a bez súhlasu a vedomia oprávnenej osoby C. J. vstúpil na susedný plotom neoddelený pozemok rodinného domu číslo 221 a následne vošiel cez zadný neuzamknutý vchod do rodinného domu číslo XXX, kde z obývacej izby rodinného domu odcudzil finančnú hotovosť vo výške 70,- eur, voľne položenú čiernu koženú peňaženku v hodnote 10,- eur, v ktorej sa nachádzal občiansky preukaz a vodičský preukaz vydaný na meno C. J., bankomatová karta E. E., finančná hotovosť vo výške 420,- eur, mobilný telefón značky Samsung S23 bielej farby v hodnote 400,- eur, mobilný telefón Iphone 8 v hodnote 100,- eur, smart hodinky Amazfit GTS v hodnote 140,- eur, čím takto poškodenému C. J. spôsobil škodu krádežou vo výške 1140,-eur,

v bode 2/

dňa 6. júla 2024 v čase o 10:35 hod. na adrese I. XXX/X, E., D. E. F. G., bez použitia násilia vošiel na prvé podlažie v penzióne E., kde následne bez použitia násilia a bez vedomia a súhlasu ubytovaných osôb vošiel do neuzamknutej izby č. X, v ktorej boli ubytovaní K. K. a L. M., odkiaľ odcudzil z nočného stolíka voľne položenú čiernu koženú peňaženku neznámej značky v hodnote 10,- eur, v ktorej sa nachádzala finančná hotovosť vo výške 471,80 eur a 745,- Českých korún, čím poškodenému K. K. spôsobil celkovú škodu vo výške 511,36 eur,

Za to okresný súd uložil obžalovanému podľa § 194 ods. 1 Tr.zák. s použitím § 41 ods. 1, ods. 3 Tr.zák., § 36 písm. l) Tr.zák., § 37 písm. h), písm. m) Tr.zák., § 38 ods. 2 Tr.zák. spoločný úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr.zák. na výkon trestu odňatia slobody odsúdeného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. obžalovaného zaviazal zaplatiť poškodenému C. J., nar. XX.X.XXXX, bytom N., A. O. XXXX/X náhradu škody vo výške 1.300,-€.

Proti tomuto rozsudku zahlásil obžalovaný odvolanie do výroku o treste.

V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že trest, ktorý mu bol uložený v trvaní 14 mesiacov považuje za pomerne prísny, pričom za dostatočný trest by považoval trest v trvaní 12 mesiacov, nakoľko už uloženie 10 mesiacov zrušeným trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 3T 19/2024-185 zo dňa 30.10.2024 bolo pomerne prísne.

Obžalovaný je toho názoru, že v tomto prípade postačuje na jeho nápravu aj uloženie trestu kratšieho trvania.

Obžalovaný navrhol, aby odvolací súd – Krajský súd v Košiciach napadnutý rozsudok v časti výroku o treste zmenil a uložil mu úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 315 Tr.por.) skôr, než začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr.por., zisťoval, či odvolanie je prípustné, či bolo podané včas a oprávnenou osobou a či nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania, avšak z obsahu spisového materiálu zistil, že odvolanie je prípustné (§ 315 ods. 1 Tr.por.), bolo podané včas - v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde je možné tento opravný prostriedok podať (§ 309 ods. 1 Tr.por.), oprávnenou osobou (§ 307 ods. 1, ods. 2 Tr.por.) a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania.

Krajský súd potom pri rozhodovaní o odvolaní postupoval v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr.por. a preskúmal tak zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

V zmysle citovaného zákonného ustanovenia - vyjadrujúceho revízny princíp - odvolací súd preskúmava len tie výroky, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako i správnosť postupu konania, predchádzajúceho napadnutému výroku rozsudku, s výnimkou, že odvolací súd musí prihliadnuť aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytykané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku - dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 Tr.por.

Krajský súd na podklade odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr.por. po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosti postupu konania, ktoré im predchádzalo dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Krajský súd v uvedenom prípade nepreskúmal správnosť a zákonnosť výroku o vine napadnutého rozsudku, pretože obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o možnosti vykonať jedno z vyhlásení prehlásil, že je vinný. Na základe tohto prehlásenia prvostupňový súd prijal jeho vyhlásenie o uznaní viny v rozsahu priznania sa s tým, že v ďalšej časti hlavného pojednávania nevykonával dokazovanie o výroku o vine.

Z dôvodu podaného odvolania zo strany obžalovaného len čo do výroku o treste preto krajský súd preskúmal len správnosť a zákonnosť tohto výroku v napadnutom rozsudku.

Krajský súd považuje za potrebné vo všeobecnosti uviesť, že účelom trestu je chrániť spoločnosť pred páchatelmi trestných činov, zabrániť odsúdenému v ďalšom páchaní trestnej činnosti a vychovávať ho k tomu, aby viedol riadny život a tým pôsobil aj na ostatných členov spoločnosti.

Pri aplikácii všeobecných zásad na konkrétnu trestnú vec musia byť spolu s okolnosťami, ktoré charakterizujú osobu páchatel'a, hodnotené aj ostatné okolnosti, ktoré spoluurčujú závažnosť činu, najmä tiež povaha a rozsah spôsobených následkov a vždy musia byť zohľadnené aj okolnosti, ktoré ovplyvňujú požiadavku ochrany spoločnosti a členov spoločnosti pred páchaním trestnej činnosti.

Krajský súd preskúmaním spisu zistil, že prvostupňový súd postupoval v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku, keďže vykonal na hlavnom

pojednávani procesne správnym spôsobom všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o výroku o treste.

Prvostupňový súd správne ustálil skutkový stav, keď zistil, že skutok zo dňa 1.5.2024, uvedený v obžalobe, je ďalším čiastkovým skutkom, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, pričom za čiastkový skutok bol už obžalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 30.10.2024 sp.zn. 3T 19/2024 a preto správne podľa § 41 ods. 3 Tr.zák. zrušil výrok o vine, výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú u uvedenom výroku o vine svoj podklad v trestnom rozkaze Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 3T 19/2024-185 zo dňa 30.10.2024 a uložil následne obžalovanému spoločný trest.

Správne postupoval prvostupňový súd, ak na základe vykonaného dokazovania uložil obžalovanému zároveň úhrnný trest podľa § 41 ods. 1 Tr.zák., pretože obžalovaný spáchal dva trestné činy.

Prvostupňový súd postupoval správne a zákonne pri rozhodovaní o výroku o treste aj ohľadne výšky trestu, keď v zmysle ustanovení §§ 34, 36, 37, 38 Tr.zák. zohľadnil všetky skutočnosti, ktoré majú význam pri určovaní druhu a výmery trestu, keď prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, na zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy a uložil obžalovanému spoločný úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov.

Prvostupňový súd správne poukázal na osobu obžalovaného, jeho posledné odsúdenia a správne postupoval aj pri výpočte pomeru poľahčujúcich a príťažujúcich okolností a na tieto okolnosti aj konkrétne poukázal a na tieto okolnosti poukazuje aj krajský súd bez toho, aby považoval za potrebné znovu ich opakovať.

Pokiaľ považuje obžalovaný takýto trest za neprimerane prísny, tak krajský súd sa s týmto jeho názorom nestotožňuje.

Krajský súd poukazuje na odpis z registra trestov obžalovaného, z ktorého vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 14-krát súdne trestaný, z toho 9-krát v posledných 10 rokoch, z čoho vyplýva, že na 1 rok za posledných 10 rokov života pripadá v priemere jedno odsúdenie, a to prevažne pre majetkovú trestnú činnosť, ktorej sa dopustil aj v tejto veci. Z týchto skutočností vyplýva, že obžalovaný je náchylný na páchanie trestnej činnosti a osobitne na páchanie majetkovej trestnej činnosti, o čom svedčí aj jeho posledné odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 3T 19/2024 zo dňa 30.10.2024, ktorým bol uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr.zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd preto považuje prvostupňovým súdom uložený trest za primeraný, správny a zákonný, ktorý bude dostatočne výchovne pôsobiť na obžalovaného, aby v budúcnosti viedol po vykonaní tohto trestu riadny život, aby sa už nedopúšťal žiadnej trestnej činnosti, čím bude splnený účel trestu z hľadiska individuálnej prevencie, takýto trest bude dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou a zároveň bude dostatočne výchovne, ale zároveň aj odradzujúco pôsobiť na ostatných členov spoločnosti, aby sa nedopúšťali takejto, ale ani inej trestnej činnosti pod hrozbou podobného odsúdenia a možného morálneho odsúdenia spoločnosťou, čím bude taktiež splnený účel trestu z hľadiska generálnej prevencie.

Krajský súd považuje za správny a zákonný aj výrok prvostupňového súdu o zaradení obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia vzhľadom k tomu, že obžalovaný bol v posledných 10-rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

S poukázaním na vyššie uvedené krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.